

Mål nr 06-074
P.ans. 0400372-9

PATENTBESVÄRSRÄTTENS

DOM

meddelad 2009-12-23 efter överklagande av Patent- och registreringsverkets beslut, se bilaga 1.

Klagande: Phonehits AB (sökande)

Ombud: Bergensträhle & Lindvall AB

Målet gäller: Patent på "Arrangemang och metod för identifiering av utsänt programinnehåll".

DOMSLUT

Patentbesvärslagen undanröjer det överklagade beslutet och visar ansökningen åter till Patentverket för fortsatt handläggning på grundval av patentkraven inkomna den 24 februari 2006.

EE

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax	Org.nr
Box 24160	Karlavägen 108	08-783 38 50	08-783 76 37	202100-3971
104 51 Stockholm				

REDOGÖRELSE FÖR SAKEN OCH FRAMSTÄLLT YRKANDE

Phonehits AB ansökte den 18 februari 2004 om patent på en uppfinning benämnd "Arrangemang och metod för identifiering av utsänt programinnehåll". Patentverket avslog ansökningen och fann i överklagade beslutet att uppfinningen som angavs i de åberopade, självständiga patentkraven 1 och 9 saknade uppfinningshöjd i förhållande till kombinationen av den teknik som framgick av nedanstående dokument.

D1 WO 01/75544 A2

D2 WO 01/39070 A1

Den föreliggande uppfinningen

Av ansökningens beskrivning framgår bl. a. följande om uppfinningens bakgrund och ändamål.

Vid eterutsändning av olika program i radio och TV är det vanligt förekommande att vissa personer som tar del av utsändningen blir intresserade av att spåra och identifiera olika verk som spelas upp under programmets gång. Detta gäller oftast identifiering av uppspelade musikstycken med avseende på titel/artist/kompositör, men även andra inslag kan vara intressanta att spåra, såsom dikter, sketcher, teaterstycken, reklam, etc. Alla typer av sådana programinslag kommer i denna beskrivning att allmänt betecknas "verk", för enkelhets skull. Personer som tar del av utsändningen via sin radio- eller TV-mottagare kallas "lyssnare".

Det är ett problem att identiteten av t.ex. ett uppspelat musikstycke, samt eventuell ytterligare information om detta såsom medverkande artister och inspelningsdatum, ofta inte uppfattas av en intresserad lyssnare under programmets gång, av olika anledningar. Lyssnaren kan ha missat en annonsering av det spelade stycket, eller så skedde ingen annonsering alls. Det blir då svårt eller omöjligt att efteråt söka information om detta musikstycke, för att exempelvis köpa en CD-skiva eller datafil som innehåller det eftertraktade stycket. Det finns således ett behov bland lyssnare att på ett enkelt sätt kunna spåra och identifiera olika verk som utsänds över en radio- eller TV-kanal, samt även få annan information om dessa. - - -

Det utgör dock ett tekniskt problem att identifieringen av stycket samt lagring av relevant identitet tar en viss tid att utföra, vilket innebär att eventuella förfrågningar från lyssnare inte kan besvaras förrän efter uppspelningen då denna identifiering och lagring normalt har fullbordats. Det finns således ett stort intresse att kunna tillgodose publikens behov att snabbt få reda på identiteten hos ett uppspelat programinslag under uppspelningen så snart som möjligt efter uppspelningsstarten. Vissa personer vill nämligen ibland få sådan information snabbt, t.ex. efter storleksordningen en halv minut, för att stilla sin nyfikenhet, eller åtminstone någon gång under pågående uppspelning då intresset för det avlyssnade vanligtvis är som störst.

Det är dessutom önskvärt att kunna utföra identifiering av programinslaget så effektivt som möjligt, dvs, med minimal tidsåtgång och utan att stor datorkraft erfordras. Det finns även ett behov att kunna föra statistik för hur ofta vissa specifika programinslag utsänds, samt även hur dessa utsändningar är fördelade i tiden, t.ex. över dygnet eller veckan, etc. Sådan typ av statistik skulle exempelvis kunna användas för beräkning av ersättning till programinslagets upphovsrättsinnehavare. Idag har normalt alla radio- och TV-stationer skyldighet att enligt avtal uppge till ett centralt organ när upphovsrättsligt skyddade musikstycken uppspelas, för utbetalning av motsvarande ersättning till aktuell upphovsrättsinnehavare. Upphovsrättsinnehavaren måste därvidlag antingen lita på dessa uppgifter, eller ombesörja manuell räkning av uppspelningar, varför en automatisk registrering istället vore önskvärd för att ge kostnadsbesparingar och ökad tillförlitlighet. Sådan statistik skulle även kunna användas för analys av sändningsmönster över olika kanaler. En artist eller distributör kan t.ex. vilja veta hur många gånger ett nysläppt musikstycke har spelats under den första veckan, eller se hur uppspelningsfrekvensen ändras med tiden.

Det är ett syfte med föreliggande uppfinning att erhålla en enkel men effektiv lösning för identifiering och registrering av uppspelat programinslag som utsänds över en radio- eller TV-kanal, under minimal tidsåtgång och med minimal erfordrad datorkraft. Det är speciellt ett syfte med uppfinningen att medge att eventuella förfrågningar om ett uppspelat verk från lyssnare kan besvaras tämligen omgående efter det att uppspelningen har inletts men inte nödvändigtvis fullbordats. Ytterligare ett syfte med uppfinningen är att enkelt kunna ta fram statistik över uppspelade programinslag.

Dessa syften och andra uppnås genom ett arrangemang och en metod för identifiering av verk som spelas upp över en eterutsänd kanal, där en identifieringsenhet mottager och analyserar en över kanalen utsänd ljudkanal. En referensdatabas innehåller i förväg lagrade verk samt tillhörande uppgifter om dessa inklusive en identitet. Verken är lagrade i referensdatabasen som ljudvågor uppdelade i ett flertal segment vilka vardera täcker ett begränsat frekvensband och tidsintervall av verket.

Identifieringsenheten detekterar den utsända ljudsignalens karaktäristik i minst ett sådant frekvensband, och jämför denna karaktäristik med lagrade segment i motsvarande frekvensband. För att uppnå hög träffsäkerhet kan ljudsignalens karaktäristik detekteras och jämföras i alla förekommande frekvensband för sig. Därefter loggas information om de uppspelade verken, åtminstone nämnda identitet för verket, tillsammans med en tidpunkt för uppspelning i en lagringsenhet, så snart en träff har konstaterats vid nämnda jämförelse, dvs. då karaktäristiken hos den utsända ljudsignalen matchar ett lagrat verk.

Varje lagrat segment innehåller företrädesvis information om ljudvågens karaktäristik inom respektive frekvensband och tidsintervall. Identifieringsenheten kan då detektera den utsända ljudsignalens karaktäristik med avseende på minst en av: ljudenergi, densitet, vågform och dynamikförlopp, och jämföra detta med den lagrade karaktäristiken.

Identifieringsenheten kan även kontinuerligt logga identifierade verk i lagringsenheten, så att denna kommer att innehålla en ackumulerad lista över uppspelade verk och motsvarande tidpunkter.

En kommunikationsenhet kan vara utformad att hantera förfrågningar från lyssnare angående verk uppspelade genom den eterutsända kanalen vid viss tidpunkt. Kommunikationsenheten kan då vid förfrågan från lyssnare utföra en kontroll om något uppspelat verk har loggats i lagringsenheten för den efterfrågade tidpunkten. Om så är fallet kan den ta fram uppgifter om detta från lagringsenheten, inklusive åtminstone en identitet för verket, för leverans till lyssnaren. Kommunikationsenheten kan även hämta information om verket från referensdatabasen genom att använda nämnda identitet som nyckel, för leverans till lyssnaren, eventuellt beroende på en efterfrågad nivå av information.

Yrkande

I Patentbesvärsrätten har sökanden vidhållit patentansökningen med nya patentkrav inkomna den 24 februari 2006.

Uppfinningen definieras på följande sätt i de åberopade självständiga patentkraven 1 och 8.

1. Arrangemang för identifiering av verk som spelas upp över en av en radiostation eterutsänd kanal, innefattande:

en referensdatabas (104c) utformad att innehålla i förväg lagrade verk samt tillhörande uppgifter om dessa inklusive en identitet,

kännetecknat av

en identifieringsenhet (104a) utformad att direkt mottaga och analysera en över den eterutsända kanalen utsänd ljudsignal, och

en lagringsenhet (104b) utformad för lagring av information om uppspelade verk som identifierats av identifieringsenheten,

varvid verken är lagrade i referensdatabasen som ljudvågor uppdelade i ett flertal segment vilka vardera täcker ett begränsat frekvensband och tidsintervall av verket,

varvid identifieringsenheten är vidare utformad att detektera den utsända ljudsignalens karaktäristik i minst ett sådant frekvensband, att jämföra denna karaktäristik med i referensdatabasen lagrade segment i motsvarande frekvensband, samt att logga i lagringsenheten åtminstone nämnda identitet för verket tillsammans med en tidpunkt för uppspelning, så snart en träff har konstaterats vid nämnda jämförelse, dvs. att karaktäristiken hos den utsända ljudsignalen matchar ett lagrat verk,

varvid identifieringsenheten är vidare utformad att på ovan nämnda sätt kontinuerligt logga identifierade verk i lagringsenheten, så att denna kommer att innehålla en ackumulerad lista över uppspelade verk och motsvarande tidpunkter.

8. Metod för identifiering av verk som spelas upp genom en av en radiostation eterutsänd kanal, varvid ett antal verk i förväg lagras i en referensdatabas (104c) med tillhörande uppgifter om dessa inklusive en identitet, **kännetecknad av** följande steg, att:

lagra nämnda verk i referensdatabasen som ljudvågor, vilka för varje verk är uppdelade i ett flertal segment som vardera täcker ett begränsat frekvensband under ett visst tidsintervall av verket,

direkt mottaga och analysera en över den eterutsända kanalen utsänd ljudsignal,

detektera ljudsignalens karaktäristik i minst ett sådant frekvensband, jämföra denna karaktäristik med de lagrade segmenten i motsvarande frekvensband, samt

logga i en lagringsenhet (104b) åtminstone nämnda identitet för verket tillsammans med en tidpunkt för uppspelning, så snart en träff har konstaterats vid nämnda jämförelse, dvs. att karaktäristiken hos den utsända ljudsignalen matchar ett lagrat verk,

varvid identifierade verk på ovan nämnda sätt loggas kontinuerligt i lagringsenheten, så att denna kommer att innehålla en ackumulerad lista över uppspelade verk och motsvarande tidpunkter.

Känd teknik

Det av patentverket anförda dokumentet D1 beskriver ett arrangemang där en radiostation (10) fortlöpande förser ett datoriserat center (60) med information om de musikverk som stationen sänder. Informationen överförs från stationen till centret via en datalänk (70) och lagras där i en databas tillsammans med tidpunkten då verket sändes. En lyssnare kan kontakta centret och kan med angivande av tidpunkten för ett verks sändande få information om detta och även möjlighet att beställa en kopia av verket t.ex. i form av en datafil eller en CD-skiva.

Dokumentet D2 beskriver ett system där en lyssnare till en radiostation ges möjlighet att beställa bl.a. en kopia av den musik som stationen just sänder. Lyssnaren är i detta syfte utrustad med en portabel elektronikenhet som kontinuerligt dels bestämmer vilken radiostation som för tillfället avlyssnas, dels spelar in och digitalt lagrar en kort sekvens av ljudet från stationen ifråga. En ny sådan sekvens av ljudet ersätter fortlöpande den föregående. För att beställa en kopia av den spelade musiken aktiverar lyssnaren elektronikenheten vilken då automatiskt sänder ett meddelande till en med stationen samarbetande datacentral. I meddelandet ingår bl.a. tidsuppgift, elektronikenhetens identitet samt den lagrade ljudsekvensen. Denna sekvens jämförs med stationens programutbud som finns lagrad i en databas i centralen. Om jämförelsen blir framgångsrik expedieras beställningen.

Grunder

Som grund för sin talan har sökanden hållit fast vid att uppfinningen definierad i patentkraven uppvisar uppfinningshöjd i förhållande till anført nyhetsmaterial.

Utveckling av talan

Till utveckling av sin talan har sökanden i Patentbesvärsträtten framhållit bl.a. följande till stöd för uppfinningens patenterbarhet.

Dokument D1 omnämns i denna ansökans bakgrundsbeskrivning där nackdelarna med dess teknik diskuteras. Avslagsbeslutets motivering är baserat på påståendet att i D1 kan utläsas en identifieringsenhet som mottager och analyserar en över kanalen utsänd ljudsignal, samt att loggning sker i en lagringsenhet så snart en träff har konstaterats vid en jämförelse. Granskaren hävdar att detta framgår i sammandraget, rad 11-15 på sid 15, krav 15 och 16 samt fig. 4, dock utan att peka på vad som är identifieringsenheten resp. lagringsenheten i D1.

Detta stämmer dock inte, eftersom den beskrivna databasen (130 i fig. 4) endast mottager data 70 (ibland kallat "metadata" eller "identifieringsdata") om ljudinformationens "natur", dvs. titel, kompositör, artist, etc., vilket inte skall förväxlas med det utsända ljudet i sig. Denna information skickas från radiostationen över en separat datalänk av något slag, se sid 11, rad 6-15. Således förutsätts samarbete med radiostationen, vilket uppfinningen undviker helt.

Dokument D2 beskriver en anordning 18, hanterad av användaren, som är speciellt utformad att genom mikrofon 24 eller sladd kontinuerligt spela in sekvenser (av musikstycken) som spelas upp ur en separat radioapparat 14, med bestämd längd på ett antal sekunder. En ny inspelad sekvens ersätter den föregående, se sid 8, rad 16-21. Dessutom har anordningen 18 en egen radiomottagare 48 och en funktion som jämför inspelad sekvens med det radioprogram som mottages i radiomottagaren 48, för att automatiskt identifiera frekvensen för den radiokanal som den inspelade sekvensen kommer ifrån, se sid 9, rad 1-5. Användaren kan sedan skicka en på så sätt inspelad sekvens elektroniskt tillsammans med kanalfrekvens och tidpunkt för inspelning, samlat i en "communication record", se sid 10, till en leverantör 20 i form av en köporder. En funktion "PHS" hos leverantören 20 jämför den av anordningen 18 inspelade och skickade sekvensen med radioprogramdata i en databas, ibland kallad "broadcast programming database", för att identifiera motsvarande musikstycke.

Således kräver tekniken enligt D2 bland annat att användaren har en sådan särskild anordning 18, kallad "electronic request device", och att anordningen 18 spelar in en musiksekvens från en radioapparat och sedan skickar denna sekvens i lämpligt format till PHS-funktionen för identifiering. Tekniken enligt D2 är således tämligen komplicerad och medför också en fördröjning, jämfört med föreliggande uppfinning.

Uppfinningen, såsom den definieras i krav 1 och 8, har ett flertal väsentliga särdrag som inte kan utläsas av varken D1 eller D2, och arbetar på helt annat sätt genom direkt avlyssning och analys av radiokanalen i realtid och kontinuerlig loggning av uppspelade verk, vilket utförs helt hos en leverantör av tjänsten att tillhandahålla information om verk uppspelade i radio eller en kopia av verket. Uppfinningen kräver inte att användaren har en speciell anordning eller dosa, utan är avsedd att helt implementeras hos leverantören. Uppfinningen kräver inte heller att leverantören har samarbete med radiostationen för att få löpande information om spelade verk. Dessutom kan tjänsten levereras ”i realtid” utan fördröjande inspelning. Genom analys av segment i olika frekvensband kan en träff dessutom erhållas mycket snabbt, t.ex. 12 sekunder för en tillämpning som nu för övrigt finns i praktiskt bruk via www.phonehits.com.

Även om fackmannen skulle försöka kombinera de tekniker som kan utläsas av D1 och D2, skulle han/hon ändå inte komma i närheten av den patentsökta uppfinningen. Det resonemang som anges i avslaget för varför föreliggande uppfinning skulle ligga nära till hands för fackmannen, anser vi således är ogrundat.

Sammanfattningsvis utgör föreliggande uppfinning en ny teknisk lösning på de uppställda problemen som inte visats vara förut kända, vilket ger en teknisk effekt som innebär viktiga fördelar över de genom D1 och D2 kända teknikerna. På ovan angivna grunder anser vi således att den patentsökta uppfinningen, såsom den definieras av de nya självständiga kraven 1 och 8, skiljer sig väsentligt från det som visats vara förut känt.

DOMSKÄL

Den patentsökta uppfinningen avser ett arrangemang och en metod för att identifiera verk, t.ex. musik, som spelas av en radiostation över en eterkanal. Uppfinningen innebär i korthet att identifieringen sker med utnyttjande av en referensdatabas, vilken innehåller i förväg lagrade verk jämte dessas identitet. Verken är i databasen lagrade i form av ljudvågor uppdelade i ett flertal segment, vilka vardera täcker ett begränsat frekvensband och tidsintervall av verket. En identifieringsenhet är vidare anordnad, vilken detekterar ljudsignalerna från radiokanalen och jämför dessa inom åtminstone ett av nämnda frekvensband med de i referensdatabasen lagrade signalerna. Om det utsända verket matchar ett i databasen lagrat verk matas verkets identitet jämte tidpunkt för uppspelet in i en lagringsenhet. Identifiering och lagring av identiteten av uppspelade verk sker kontinuerligt så att lagringsenheten kommer att innehålla en ackumulerad lista över uppspelade verks identitet jämte tillhörande tidpunkter.

Båda de anförda dokumenten D1 och D2 beskriver arrangemang som möjliggör för en radiolyssnare att t.ex. beställa en kopia av den musik som just sänds av en radiostation eller, som också anges i D2, göra en beställning av något som erbjuds i ett reklammeddelande eller annat som utbjuds. När det gäller D1 åstadkoms detta genom att radiostationen ifråga förser ett datoriserat center med programinformation jämte sändningstidpunkter via en datalänk. En lyssnare som önskar göra en beställning kontaktar centret, t.ex. via sin mobiltelefon, och överför erforderliga uppgifter, däribland identiteten på den aktuella radiostationen och sändningstidpunkten. Med hjälp av dessa uppgifter söker centret rätt på det önskade programavsnittet och effektuerar beställningen.

Vid det i D2 visade arrangemanget är istället radiolyssnaren utrustad med en portabel elektronikenhet som bl.a. bestämmer identiteten för den avlyssnade radiostationen samt fortlöpande lagrar en kort ljudsekvens av det sända radioprogrammet. När lyssnaren aktiverar elektronikenheten sänder denna ett beställningsmeddelande, som bl.a. innehåller nämnda ljudsekvens, till en datoriserad central som har tillgång till de utsända radioprogrammen. Centralen bestämmer, genom uppgifter om tidpunkt och radiokanal eller, om så erfordras, genom att jämföra den av radiolyssnaren lagrade ljudsekvensen med sitt i en databas lagrade program- och musikmaterial, maskinellt eller manuellt, det efterfrågade programinslaget och effektuerar därefter beställningen. Det nämns att om data översänds i speciell form kan jämförelse ske med i en databas lagrad programdata på basis av statistisk eller matematisk analys. Analysen kan utföras med användande av taligenkänningsteknik, talaridentifieringssystem eller andra tekniker som utför dataanalys. Hur jämförelsen tillgår anges inte närmare.

Av den i målet anförda kända tekniken får den i dokumentet D2 beskrivna tekniken anses komma uppfinningen närmast.

Vad som anges i patentkravet 1 skiljer sig från vad som är känt genom D2, i fråga om tekniska särdrag, därigenom att identifieringsenheten är utformad att direkt mottaga och analysera den utsända ljudsignalen, att verken som är lagrade i referensdatabasen

är lagrade som ljudvågor uppdelade i ett flertal segment vilka vardera täcker ett begränsat frekvensband och tidsintervall av verket, att identifieringsenheten är utformad att detektera den utsända ljudsignalens karaktäristik i minst ett sådant frekvensband och att jämföra denna karaktäristik med i referensdatabasen lagrade segment i motsvarande frekvensband samt att i identifieringsenheten anordnas en lista över uppspelade verk och motsvarande tidpunkter.

För fackmannen som ställs inför problemet att anordna ett till den i D2 beskrivna tekniken alternativt arrangemang för identifiering av ett verk som uppselas finns det ingen anvisning i den anförda tekniken som skulle leda denne att, med utgångspunkt i tekniken enligt D2, utforma identifieringsenheten att mottaga och analysera den utsända ljudsignalen, att lagra verken, att detektera och jämföra den utsända ljudsignalens karaktäristik samt att i identifieringsenheten anordna en lista på ovan angivna sätt och härvid komma fram till den i patentkravet 1 angivna anordningen.

Ej heller skulle fackmannens allmänna kunnande leda denne till ett sådant utförande.

Vid ovannämnda förhållanden får det i patentkravet 1 angivna arrangemanget därför anses väsentligen skilja sig från den teknik som framgår av D1 och D2 såväl var för sig som i kombination. Motsvarande bedömning gäller för den metod som anges i patentkravet 8.

Hinder enligt 2 § patentlagen för bifall till ansökningsenheten mot bakgrund av vad som är känt genom D1 och D2 föreligger således inte. Ansökningsenheten skall därför, med undanröjande av överklagade beslutet, visas åter till Patentverket för fortsatt handläggning.

Per Carlson

Sten-Ove Henningsson
Referent

Stefan Svahn

Enhälligt